

วิธีดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสำรวจการบริโภคแบบสอบถามจำนวน 250 ชุด โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามตามรายชื่อกลุ่มผู้ผลิต ผู้จำหน่ายในประเทศ (ผู้จำหน่ายปลีกและจำหน่ายส่ง) และผู้ส่งออกหัตถกรรมไทยประเภทเครื่องจักสานไม้ไผ่-หวาย ในเขตกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดทั้ง 4 ภาค

ขั้นที่ 1 รวบรวมรายชื่อกลุ่มผู้ผลิตและผู้จำหน่าย แยกออกเป็นตัวอย่าง 3 กลุ่มที่ตกเป็นตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้ผลิต กลุ่มผู้จำหน่ายปลีกและจำหน่ายส่ง กลุ่มผู้ส่งออก

ขั้นที่ 2 ทำการคัดเลือกตัวอย่างโดยวิธี (Systematic Random Sampling) โดยใช้ตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มแตกต่างกันตามจำนวนของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายในแต่ละกลุ่มดังนี้

กลุ่มผู้ผลิต	มีจำนวน	1015 ราย	¹
กลุ่มผู้จำหน่ายปลีกและส่ง	"	205 ราย	²
กลุ่มผู้ส่งออก	"	80 ราย	³

ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 250 ราย โดยแบ่งตามกลุ่มดังนี้

กลุ่มผู้ผลิต	195 ราย
กลุ่มผู้จำหน่ายปลีกและส่ง	40 ราย
กลุ่มผู้ส่งออก	15 ราย

¹ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รายชื่อผู้ผลิตสินค้าหัตถกรรมไทย

² กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รายชื่อผู้จำหน่ายสินค้าหัตถกรรมไทย

³ สมาคมส่งเสริมสินค้าหัตถกรรมไทย รายชื่อสมาชิกผู้ส่งออก

ตารางที่ 6. แสดงจำนวนผู้ผลิต, ผู้จำหน่ายปลีกและส่ง ผู้ส่งออก ที่ตกเป็น
ตัวอย่าง

(คิดเป็นร้อยละของแบบสอบถามตามกลุ่มต่าง ๆ)

กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ผลิต	195	78.07
ผู้จำหน่ายปลีกและส่ง	40	15.78
ผู้ส่งออก	15	6.15
รวม	250	100.00

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่เก็บได้เป็นข้อมูลปฐมภูมิ การเก็บ
รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ด้วยวิธีการ

1. นำแบบสอบถามไปทำการสอบถามตามรายชื่อผู้ผลิต ผู้จำหน่ายปลีกและ
ส่ง ผู้ส่งออก

2. นำแบบสอบถามที่ไ้มาทำการตรวจสอบ

3. นำแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ขั้นที่ 4 ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณหาการร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ตกกรรมโดยประเภท
เครื่องจักสานไม้ไผ่-หวาย จำนวน 250 ชุด ในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดนั้น
เพื่อความสะดวกในการสร้างตารางและการพิจารณาการวิเคราะห์ข้อมูล จะแสดงผลการ
วิจัยเป็นลำดับตามรูปแบบสอบถามในภาคผนวก (ง) คือ

1. เกี่ยวกับการผลิต

- 1.1 ความสามารถในการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 ขนาดการผลิต (จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิต) เครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.3 การยืดอกชีพการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.4 ลักษณะการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.5 วิธีการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.6 ปริมาณการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.7 ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.8 ช่วงระยะเวลาในการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.9 แหล่งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.10 ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.11 ราคาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเครื่องจักรสานในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.12 แสดงความสัมพันธ์ของขนาดการผลิตกับปริมาณการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.13 ความสัมพันธ์ของลักษณะการผลิตกับกระบวนการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.14 ความสัมพันธ์ของวิธีการผลิตกับปัญหาอุปสรรคในการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.15 ความสัมพันธ์ของปริมาณการผลิตกับปัญหาอุปสรรคในการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.16 ความสัมพันธ์ของปริมาณการผลิตกับประเภทของผลิตภัณฑ์
- 1.17 ปริมาณการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.18 ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรสานของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 6.0 แสดงจำนวนร้อยละประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานที่กลุ่มตัวอย่างผลิต

ประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานที่กลุ่มตัวอย่างผลิต	จำนวน	ร้อยละ
กระบุง	24	12.31
ตะกร้า	45	23.08
ผ้าชี	12	6.16
กระจาด	5	2.56
กระจัง	6	3.08
หมวก	8	4.10
กองข้าว	5	2.56
กระทืบข้าว	48	24.63
เชง	8	4.10
สุ่ม	4	2.05
ไซ	5	2.56
ของชำร่วย	10	5.12
อื่น ๆ	15	7.69
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.0 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย มีผู้ตอบคำถาม 152 ราย แต่ละรายสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ ซึ่งทำให้ผลรวมเป็น 195 ราย มีผู้ประกอบการผลิตเครื่องจักสานประเภทกระทืบข้าว 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.63 ประเภทตะกร้าจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.08 ประเภทกระบุงจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.31 ประเภทอื่น ๆ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69 ประเภทผ้าชีจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.16 ประเภทของชำร่วยจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.12 ประเภทหมวกจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.10 ประเภทเชงจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.10 ประเภทกระจังจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.08 ประเภท

คิดเป็นร้อยละ 3.08 ประเภทกระจก จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.56
 ประเภทไม้ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.56 ประเภททองขาว จำนวน 5 ราย
 คิดเป็นร้อยละ 2.56 ประเภทลุ่ม จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.05

ตารางที่ 6.00 แสดงจำนวนร้อยละประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานที่กลุ่มตัวอย่าง
 จำหน่าย

ประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานที่กลุ่มตัวอย่างจำหน่าย	จำนวน	ร้อยละ
กระบุง	22	14.47
ตะกร้า	40	26.32
ผ้าตี	8	5.26
กระจาด	3	1.97
กระถาง	4	2.63
หมวก	6	3.95
ทองขาว	1	0.66
กระจาดขาว	32	21.04
เข่ง	6	3.95
ลุ่ม	2	1.32
ไม้	3	1.97
ทองขาวราย	10	6.58
อื่น ๆ	15	9.60
รวม	152	100.00

จากตารางที่ 6.00 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 152 ราย มีผู้ประกอบการ
 จำหน่ายเครื่องจักรสานมากที่สุด คือประเภทตะกร้าจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.32
 ประเภทกระบี่เข่งจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.04 ประเภทกระบุงจำนวน
 22 รายคิดเป็นร้อยละ 14.47 ประเภทอื่น ๆ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.60
 ประเภทของขำรวายจำนวน 10 รายคิดเป็นร้อยละ 6.58 ประเภทผ้าสีจำนวน 8 ราย
 คิดเป็นร้อยละ 5.26 ประเภทหมวกจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.95 ประเภท
 เข่งจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.95 ประเภทกระจุกจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ
 2.63 ประเภทกระจากจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.63 ประเภทไซจำนวน
 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.32 ประเภทลุ่ม จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.32 ประเภท
 กองข้าวจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 6.1 แสดงจำนวนร้อยละความสามารถในการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง

สามารถผลิตเครื่องจักรสานไม้ไผ่ทวายได้เพราะ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการถ่ายทอดมารากบรรมครู	130	66.67
ได้รับการฝึกอบรมมาจากสถานส่งเสริมอาชีพ	60	30.77
มีความสนใจและพยายามศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	5	2.56
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย มีผู้ประกอบการผลิตสามารถผลิตเครื่องจักรสานไม้ไผ่ทวายได้เพราะได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้รับการฝึกอบรมมาจากสถานส่งเสริมอาชีพ จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.77 และมีความสนใจพยายามศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.56

ตารางที่ 6.2 แสดงจำนวนร้อยละขนาดการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดการผลิต (จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิต)	จำนวน	ร้อยละ
เป็นแบบอุตสาหกรรมในครอบครัว (จำนวนแรงงานไม่ถึง 10 คน)	150	76.9
เป็นแบบอุตสาหกรรมขนาดย่อม (" " 20 คน)	40	20.5
เป็นแบบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ (" " ตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป)	5	2.6
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย มีขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครอบครัว จำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.9 รองลงมามีขนาดการ

การผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดย่อมจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.5 และมีขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 6.5 แสดงจำนวนร้อยละการยักอาชีพการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง

การยักอาชีพการผลิตเครื่องจักสาน	จำนวน	ร้อยละ
ยักเป็นอาชีพหลัก	20	10.26
ยักเป็นอาชีพรอง	95	48.71
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	80	41.03
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย ยักอาชีพในการผลิตเครื่องจักสานเป็นอาชีพรอง จำนวน 95 รายคิดเป็นร้อยละ 48.71 รองลงมาคือใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.03 และยักเป็นอาชีพหลักจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.26

ตารางที่ 6.4 แสดงจำนวนร้อยละลักษณะการผลิตเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการผลิตเครื่องจักสานเพื่อ	จำนวน	ร้อยละ
ผลิตเพื่อจำหน่าย	95	48.71
รับจ้างผลิต	30	15.39
ผลิตไว้ใช้ในครอบครัว	70	35.90
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย มีความเห็นว่า ทำการผลิตเครื่องจักสานเพื่อจำหน่ายมากที่สุด 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.71 รองลงมาคือผลิตไว้ใช้ในครอบครัวจำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.9 และผลิตเพื่อรับจ้างจำนวน

30 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.39

ตารางที่ 6.5 แสดงจำนวนร้อยละวิธีการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง

กรรมวิธีการผลิตเครื่องจักสาน	จำนวน	ร้อยละ
ใช้วิธีการผลิตแบบเก่าที่ทำกันมาแต่โบราณ	120	61.54
ใช้วิธีการผลิตแบบที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรม	55	28.21
ใช้วิธีการผลิตทั้งแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนา	20	10.25
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.5 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย ใช้วิธีการผลิตเครื่องจักสานแบบเก่าที่ทำกันมาแต่โบราณจำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาคือใช้วิธีการผลิตแบบที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรม จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.21 และใช้วิธีการผลิตทั้งแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนา จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.25

ตารางที่ 6.6 แสดงจำนวนร้อยละปริมาณการผลิตเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง

ปริมาณการผลิตเครื่องจักสาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งของพ่อค้า	65	33.33
ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง	115	58.97
ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจ	15	7.70
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.6 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย มีความเห็นว่าปริมาณการผลิตเครื่องจักสานไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.97 รองลงมาปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งของพ่อค้า จำนวน 65 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 33.33 และปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจจำนวน 15 ราย คิดเป็น ร้อยละ 7.7

ตารางที่ 6.7 แสดงจำนวนร้อยละปัญหาและอุปสรรคในการผลิตเครื่องจักสานของ กลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตเครื่องจักสาน	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาทางด้านการเทคนิคการผลิต	55	28.21
ปัญหาทางการออกแบบผลิตภัณฑ์	38	19.48
ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง	42	21.54
ปัญหาขาดแคลนเงินทุน	24	12.31
ปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ	36	18.46
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.7 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย มีความเห็นว่า มีปัญหา และอุปสรรคทางด้านเทคนิคการผลิตจำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.21 รองลงมา มีปัญหาและอุปสรรคทางด้านต้นทุนการผลิตสูง จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.54 มีปัญหาอุปสรรคทางการออกแบบผลิตภัณฑ์จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.48 มีปัญหาอุปสรรคทางด้านขาดแคลนวัตถุดิบจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.46 และมีปัญหาอุปสรรคขาดแคลนเงินทุน จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.31

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.8 แสดงจำนวนร้อยละของระยะเวลาในการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่ม
ตัวอย่าง

ช่วงระยะเวลาในการผลิตเครื่องจักรสาน	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เวลาผลิตตลอดปี	47	24.10
ใช้เวลาผลิตเมื่อว่างจากการเกษตร	148	75.90
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.8 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 195 ราย มีความเห็นว่าใช้เวลาผลิตเมื่อว่างจากการเกษตร จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.9 และใช้เวลาผลิตตลอดปี จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.1

ตารางที่ 6.9 แสดงจำนวนร้อยละแหล่งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเครื่องจักรสานของกลุ่ม
ตัวอย่าง

แหล่งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเครื่องจักรสาน	จำนวน	ร้อยละ
สามารถหาซื้อได้ในท้องถิ่น	47	24.10
สามารถหาซื้อได้จากท้องถิ่นอื่น	55	28.21
สามารถหาได้โดยไม่ต้องซื้อ	65	33.33
มีผู้นำวัตถุดิบมาจางใหม่ผลิต	28	14.36
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.9 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย มีความเห็นว่าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเครื่องจักรสาน สามารถหาได้โดยไม่ต้องซื้อจำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 สามารถหาซื้อวัตถุดิบจากท้องถิ่นอื่น จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.21

สามารถหาข้อวัตุถุคิในท้องถื่นไค้จำนวน 47 ราย คิคเป็นร้อยละ 24.1 และมีผู้นำวัตุถุคิมาจ้งให้ผลิคจำนวน 28 ราย คิคเป็นร้อยละ 14.36

ตารางที่ 6.10 แสดงจำนวนร้อยละปริมาณวัตุถุคิที่ใช้ในการผลิคเครื่องจักสานของ
กลุ่มตัวอย่าง

ปริมาณวัตุถุคิที่ใช้ในการผลิค	จำนวน	ร้อยละ
มีเพียงพอกับความตองการ	48	24.62
มีไม่เพียงพอกับความตองการ	135	69.23
มีเกินความตองการ	12	6.15
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.10 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย มีความเห็นว่าปริมาณวัตุถุคิที่ใช้ในการผลิคมีไม่เพียงพอกับความตองการ จำนวน 135 ราย คิคเป็นร้อยละ 69.23 มีปริมาณวัตุถุคิที่ใช้ในการผลิคเพียงพอกับความตองการ จำนวน 48 ราย คิคเป็นร้อยละ 24.62 และมีปริมาณวัตุถุคิเกินความตองการ 12 ราย คิคเป็นร้อยละ 6.15

ตารางที่ 6.11 แสดงจำนวนร้อยละราคาวัตุถุคิที่ใช้ในการผลิคเครื่องจักสานของ
กลุ่มตัวอย่าง

ราคาวัตุถุคิที่ใช้ในการผลิคเครื่องจักสานในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
มีราคาเพิ่มขึ้น	170	87.18
มีราคาคดลง	—	—
มีราคาเทาเดิม	25	12.82
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.11 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย มีความเห็น ว่า วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิตเครื่องจักสานในปัจจุบันมีราคาเพิ่มขึ้น จำนวน 170 ราย คิดเป็น ร้อยละ 87.18 วัตถุประสงค์ที่มีราคาเท่าเดิม จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.82

ตารางที่ 6.12 แสดงความสัมพันธ์ของขนาดการผลิตกับปริมาณการผลิตเครื่องจักสาน

ขนาดการผลิต	ขนาดการผลิต		อุตสาหกรรมในครอบครัว		อุตสาหกรรมขนาดย่อม		อุตสาหกรรมขนาดใหญ่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของพ่อค้า	28	40.09	32	49.22	5	7.69	65	100.00		
ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง	107	93.04	8	6.96	—	—	115	100.00		
ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจ	15	100.00	—	—	—	—	15	100.00		

จากตารางที่ 6.12 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครอบครัว มีความสัมพันธ์ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นกับการสั่งซื้อของพ่อค้า จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.09 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.04 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจ 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของพ่อค้า จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.22 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.96 และขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของพ่อค้า คิดเป็นร้อยละ 7.69

ตารางที่ 6.13 แสดงความสัมพันธ์ลักษณะการผลิตกับกรรมวิธีในการผลิตเครื่องจักสาน

กรรมวิธีในการผลิต	ลักษณะการผลิตสำหรับจำหน่าย		ลักษณะการทำ		ผลิตไว้ใช้ในครอบครัว		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้วิธีการผลิตที่ทำมาแต่โบราณ	43	35.83	7	5.83	70	58.34	120	100.00
ใช้วิธีการผลิตแบบที่ได้รับความนิยมจากการฝึกอบรม	37	67.27	18	32.73	—	—	55	100.00
ใช้วิธีการผลิตทั้งแบบเก่าและแบบที่ได้รับความนิยม	15	75.00	5	25.00	—	—	20	100.00

จากตารางที่ 6.13 ลักษณะการผลิตสำหรับจำหน่ายมีความสัมพันธ์กับกรรมวิธีการผลิตที่ทำกันมาแต่โบราณ จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.83 ลักษณะการผลิตเพื่อรับจ้างทำการผลิต มีความสัมพันธ์กับกรรมวิธีในการผลิตแบบที่ทำมาแต่โบราณ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.83 ลักษณะการผลิตเพื่อผลิตไว้ใช้ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับกรรมวิธีการผลิตที่ทำกันมาแต่โบราณ จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.34 ลักษณะการผลิตสำหรับจำหน่ายมีความสัมพันธ์กับกรรมวิธีการผลิตที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรม จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 ลักษณะการผลิตเพื่อรับจ้างทำการผลิต มีความสัมพันธ์กับการผลิตแบบที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรมจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73 และลักษณะการผลิตสำหรับจำหน่ายมีความสัมพันธ์กับกรรมวิธีการผลิตแบบเก่าและแบบที่ได้รับความนิยม จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 75 ลักษณะการผลิตเพื่อรับจ้างทำการผลิต จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 6.14 แสดงความสัมพันธ์ กรรมวิธีการผลิตกับปัญหาอุปสรรคในการผลิต
เครื่องจักรสาน

ปัญหาอุปสรรค ในการผลิต	กรรมวิธีใน การผลิต		แบบเก่าที่ทำ กันมาแต่โบราณ		แบบที่ ได้รับการพัฒนาจาก การฝึกอบรม		ใช้กรรมวิธีการ ผลิตทั้งแบบเก่า และพัฒนา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาทางด้านเทคนิคการผลิต	35	63.64	15	27.27	5	9.09	55	100.00		
ปัญหาทางด้าน การออกแบบผลิตภัณฑ์	30	78.95	5	13.16	3	7.39	38	100.00		
ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง	24	57.14	13	30.95	5	11.91	42	100.00		
ปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ	19	55.88	10	29.41	5	14.71	34	100.00		
ปัญหาทางด้านเงินทุน	12	46.15	12	46.15	2	7.7	26	100.00		

จากตารางที่ 6.14 กรรมวิธีในการผลิตแบบเก่าที่ทำมาแต่โบราณมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านเทคนิคการผลิต จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.64 กรรมวิธีการผลิตแบบเก่าที่ทำกันมาแต่โบราณมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.95 กรรมวิธีการผลิตแบบเก่าที่ทำกันมาแต่โบราณมีความสัมพันธ์กับปัญหาต้นทุนการผลิตสูง จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 กรรมวิธีการผลิตแบบเก่าที่ทำกันมาแต่โบราณมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.88 กรรมวิธีการผลิตแบบเก่าที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านเทคนิคการผลิต จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 กรรมวิธีการผลิตแบบที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.16 กรรมวิธีการผลิตแบบที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคด้านเงินทุน

การผลิตสูง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.95 กรรมวิธีการผลิตแบบที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.41 กรรมวิธีการผลิตแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนามีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านเทคนิคการผลิต จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 กรรมวิธีการผลิตทั้งแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนามีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้าน การออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69 กรรมวิธีการผลิตทั้งแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนามีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคต้นทุนการผลิตสูง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.91 กรรมวิธีการผลิตทั้งแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนามีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.71 กรรมวิธีการผลิตทั้งแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนามีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านเงินทุน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.7

ตารางที่ 5.15 แสดงความสัมพันธ์ของปริมาณการผลิตกับปัญหาอุปสรรคในการผลิต

ปัญหาอุปสรรค ในการผลิต	ปริมาณการ ผลิต	ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับ การตั้ง ของพอกา		ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับ เวลา ว่าง		ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับ ความ พอใจ		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาทางด้านเทคนิคการผลิต		30	54.55	20	36.36	5	9.09	55	100.00
ปัญหาทางด้าน การออกแบบผลิตภัณฑ์		3	21.06	26	73.63	2	5.26	38	100.00
ปัญหาด้านต้นทุนการผลิตสูง		17	40.40	22	52.38	3	7.14	42	100.00
ปัญหาขาดแคลนเงินทุน		3	12.50	18	75.00	3	12.50	24	100.00
ปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ		7	19.44	27	75.00	2	5.56	36	100.00

จากตารางที่ 6.15 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของพ่อค้ามีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านการผลิต จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.55 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของพ่อค้า มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.06 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของพ่อค้ามีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคต้นทุนการผลิตสูงขึ้น จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.48 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของพ่อค้ากับปัญหาอุปสรรคในการขาดแคลนเงินทุน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของพ่อค้ามีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.44 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่างมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านการผลิต จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.36 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่างมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.66 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่างมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคต้นทุนการผลิตสูงขึ้น จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.38 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการขาดแคลนเงินทุน จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่างมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านการผลิต จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.26 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคต้นทุนการผลิตสูง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคขาดแคลนเงินทุน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5 ปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคขาดแคลนวัตถุดิบ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.56

ตารางที่ 6.16 แสดงความสัมพันธ์ของปริมาณการผลิตร่วมกับประเภทของผลิตภัณฑ์

ปริมาณการผลิตร่วม ไม่แน่นอน	ประเภทภาชนะ ไซสอย		ประเภทเครื่อง ตกแต่งและ ประดับบาน		ประเภท เครื่องเรือน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของลูกค้า	33	58.46	22	33.85	5	7.69	65	100.00
ขึ้นอยู่กับเวลาว่าง	70	60.87	30	26.09	15	13.04	115	100.00
ขึ้นอยู่กับความพอใจ	8	53.33	5	33.33	2	13.34	15	100.00

จากตารางที่ 6.16 ปริมาณการส่งออกประเภทภาชนะไซสอยมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของลูกค้า จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.46 ปริมาณการส่งออกประเภทภาชนะไซสอยมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.87 ปริมาณการส่งออกประเภทภาชนะไซสอยมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.33 ปริมาณการส่งออกประเภทเครื่องตกแต่งและประดับบานมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของลูกค้า จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.85 ปริมาณการส่งออกประเภทเครื่องตกแต่งและประดับบานมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.09 ปริมาณการส่งออกประเภทเครื่องตกแต่งและประดับบานมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ปริมาณการส่งออกประเภทเครื่องเรือนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับคำสั่งซื้อของลูกค้า จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69 ปริมาณการส่งออกประเภทเครื่องเรือนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.04 ปริมาณการส่งออกประเภทเครื่องเรือนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความพอใจ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.34

2. เกี่ยวกับกรรมาธิการที่จำหน่ายเครื่องจักสาน

- 2.1 ลักษณะของกิจการที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.2 ช่วงเวลาการจำหน่ายเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.3 วิธีการจำหน่ายเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.4 รายได้จากกรรมาธิการที่จำหน่ายเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.5 ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.6 ประเภทผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายได้เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.7 ประเภทที่สั่งซื้อเครื่องจักสานจากกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.8 แนวโน้มการส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.9 ปัญหาและอุปสรรคในการจำหน่ายเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.10 ความสัมพันธ์ของกรรมวิธีการผลิตกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักสาน
 - 2.11 ความสัมพันธ์ขนาดการผลิตกับวิธีการจำหน่ายเครื่องจักสาน
 - 2.12 ความสัมพันธ์ประเภทผลิตภัณฑ์กับแนวโน้มการส่งออกเครื่องจักสาน
 - 2.13 ความสัมพันธ์ปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรรมาธิการที่จำหน่ายกับปริมาณการส่งออก
- ตารางที่ 6.17 แสดงจำนวนร้อยละ ของลักษณะกิจการที่จำหน่ายเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการประกอบกิจการ เกี่ยวกับการจำหน่ายเครื่องจักสาน	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผู้จำหน่ายปลีก	28	50.91
เป็นผู้จำหน่ายส่ง	12	21.81
เป็นผู้ส่งออก	15	27.28
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.17 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย ที่จำหน่ายเครื่องจักสาน มีผู้ประกอบการจำหน่ายปลีก จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.91 และมีผู้ประกอบการส่งออก จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.28 และเป็นผู้ประกอบการจำหน่ายส่งจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.61

ตารางที่ 6.18 แสดงจำนวนร้อยละของช่วงเวลาการจำหน่ายเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง

ช่วงเวลาการจำหน่ายเครื่องจักสาน	จำนวน	ร้อยละ
จำหน่ายไถตลอดทั้งปี	40	72.73
จำหน่ายไถเป็นครั้งคราว	15	27.27
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.18 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย มีความคิดเห็นว่าช่วงเวลาจำหน่ายเครื่องจักสานที่จำหน่ายไถตลอดทั้งปี จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.73 และมีความเห็นว่าจำหน่ายไถเป็นครั้งคราว จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27

ตารางที่ 6.19 แสดงจำนวนร้อยละของวิธีการจำหน่ายเครื่องจักสานของกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการจำหน่ายเครื่องจักสาน	จำนวน	ร้อยละ
จำหน่ายในชุมชน	130	52.00
จำหน่ายในแหล่งราชการ	65	26.00
จำหน่ายปลีกในประเทศ	26	11.20
จำหน่ายส่งในประเทศ	12	4.80
ส่งจำหน่ายต่างประเทศ	15	6.00
รวม	250	100.00

จากตารางที่ 6.19 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 250 ราย มีความเห็นว่าวิธีการ
 จำหน่ายเครื่องจักรสาน จำหน่ายในหมู่บ้าน จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 52 จำหน่าย
 ไร่นาด้านราชการ 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 จำหน่ายปลีกในประเทศจำนวน 28
 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.2 จำหน่ายส่งต่างประเทศ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 6
 และจำหน่ายส่งในประเทศ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 6.20 แสดงจำนวนร้อยละของรายได้จากการจำหน่ายเครื่องจักรสานของกลุ่ม
 ตัวอย่าง

รายได้จากการจำหน่ายเครื่องจักรสานเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว	จำนวน	ร้อยละ
มีรายได้เพิ่มขึ้น	36	69.10
มีรายได้ลดลง	12	21.80
มีรายได้เท่าเดิม	5	9.10
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.20 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย มีความเห็นว่า รายได้
 จากการจำหน่ายเครื่องจักรสานเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้วเพิ่มขึ้น จำนวน 36 ราย คิดเป็น
 ร้อยละ 69.1 มีรายได้ลดลง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.8 และมีรายได้จาก
 การจำหน่ายเท่าเดิม จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตารางที่ 6.20 แสดงจำนวนร้อยละของปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรสานของกลุ่ม
 ตัวอย่าง

ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรสาน	จำนวน	ร้อยละ
มีปริมาณเพิ่มขึ้น	42	76.36
มีปริมาณลดลง	5	9.10
มีปริมาณเท่าเดิม	8	14.54
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.21 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย มีความเห็นว่าปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรส่วนที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.36 มีปริมาณเท่าเดิม จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.54 มีปริมาณลดลง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตารางที่ 6.22 แสดงจำนวนร้อยละผลิตภัณฑ์เครื่องจักรส่วนที่จำหน่ายได้เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายได้เพิ่มขึ้นมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ภาชนะใช้สอย	28	50.90
เครื่องตกแต่งประดับบ้าน	22	40.00
เครื่องเรือน	5	9.10
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.22 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย มีความคิดว่าประเภทผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายได้เพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ ภาชนะใช้สอย จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.9 มีความคิดว่าประเภทผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายมากที่สุดคือ เครื่องตกแต่งประดับบ้าน จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 และมีความคิดเห็นว่าประเภทผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายได้มากที่สุดคือเครื่องเรือน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.10

ตารางที่ 6.23 แสดงจำนวนร้อยละของประเทศที่สั่งซื้อเครื่องจักรส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

ประเทศที่สั่งซื้อเครื่องจักรส่วน	จำนวน	ร้อยละ
ประเทศสหรัฐอเมริกา	15	33.333
ตลาดรวมยุโรป	15	33.333
เอเชีย	15	33.333
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 6.23 จากกลุ่มตัวอย่าง 45 ราย แสดงความคิดเห็นว่าประเทศที่
 ส่งขอเครื่องจักสานคือประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ
 ประเทศที่ส่งขอเครื่องจักสานคือ ตลาดรวมยุโรป จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33
 และเอเชีย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 6.24 แสดงจำนวนร้อยละของแนวโน้มการส่งออกเครื่องจักสานของกลุ่ม
 ตัวอย่าง

แนวโน้มการส่งออกเครื่องจักสาน	จำนวน	ร้อยละ
แนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้น	35	63.64
แนวโน้มการส่งออกลดลง	15	27.27
แนวโน้มการส่งออกเท่าเดิม	5	9.09
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.24 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 ราย มีผู้แสดงความคิดว่าแนว
 โน้มการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.64 มีแนวโน้มการส่งออก
 ลดลง 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 และมีแนวโน้มการส่งออกเท่าเดิม จำนวน 5 ราย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.25 แสดงจำนวนร้อยละปัญหาอุปสรรคในการจำหน่ายเครื่องจักรสานของ
กลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาและอุปสรรคในการจำหน่ายเครื่องจักรสาน	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาวิธีการส่งออก	15	6.98
ปัญหาราคาส่งขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว	38	17.67
ปัญหาแบบของผลิตภัณฑ์ไม่ตรงกับความต้องการของตลาด	27	12.59
ปัญหาเรื่องคุณภาพไม้	25	12.82
ปัญหาไม่สามารถหาตลาดจำหน่ายได้	35	17.95
ปัญหาสามารถหาตลาดจำหน่ายได้แต่หาซื้อผลิตภัณฑ์ไม้ไม่ได้	15	6.98
ปัญหามีปริมาณการผลิตที่ไม่แน่นอน	32	14.83
ปัญหาต้นทุนเงิน	28	13.02
รวม	215	100.00

จากตารางที่ 6.25 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 215 ราย มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคการจำหน่ายเครื่องจักรสาน คือ มีราคาสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.67 และปัญหาอุปสรรคในการไม่สามารถหาตลาดจำหน่ายได้ จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.95 มีปัญหาอุปสรรคทางด้านการผลิตไม่แน่นอน จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.83 มีปัญหาอุปสรรคทางด้านการเงิน จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.02 ปัญหาอุปสรรคเรื่องแบบของผลิตภัณฑ์ไม่ตรงกับความต้องการของตลาด จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.59 ปัญหาอุปสรรคสามารถหาตลาดจำหน่ายได้แต่หาซื้อผลิตภัณฑ์ไม้ไม่ได้ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.98 และปัญหาวิธีการส่งออก จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.98

ตารางที่ 6.26 แสดงความสัมพันธ์ของกรรมวิธีการผลิตกับปริมาณการจำหน่าย
เครื่องจักรสาน

กรรมวิธีการ ผลิต	ปริมาณการ จำหน่าย		มีปริมาณเพิ่มขึ้น		มีปริมาณลดลง		มีปริมาณเท่าเดิม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้วิธีการผลิตแบบเก่าที่ทำ มาแต่โบราณ	70	58.33	42	35.00	8	66.67	120	100.00		
ใช้วิธีการผลิตแบบที่ได้รับการ พัฒนาจากการฝึกอบรม	48	87.27	7	12.73	3	5.45	55	100.00		
ใช้วิธีการผลิตทั้งแบบเก่าและ แบบที่ได้รับการพัฒนา	15	75.00	3	15.00	2	10.00	20	100.00		

จากตารางที่ 6.26 กรรมวิธีการผลิตแบบเก่าที่ทำมาแต่โบราณ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการจำหน่ายเพิ่มขึ้น จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.33 กรรมวิธีการในการผลิตแบบเก่าที่ทำมาแต่โบราณมีความสัมพันธ์กับปริมาณการจำหน่ายลดลง จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.00 กรรมวิธีการผลิตแบบเก่าที่ทำมาแต่โบราณมีความสัมพันธ์กับปริมาณการจำหน่ายเท่าเดิม จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 กรรมวิธีการผลิตแบบที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับปริมาณการจำหน่ายเพิ่มขึ้น จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.27 กรรมวิธีการผลิตแบบที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับปริมาณการจำหน่ายลดลง จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.73 กรรมวิธีการผลิตแบบที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับปริมาณการจำหน่ายเท่าเดิม จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.45 กรรมวิธีการผลิตทั้งแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการจำหน่ายเพิ่มขึ้น จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 กรรมวิธีการผลิตแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการจำหน่ายลดลง จำนวน 3

ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 กรณีวิธีการในการผลิตทั้งแบบเก่าและแบบที่ได้รับการพัฒนา
ความสัมพันธ์กับปริมาณการจำหน่ายมีปริมาณเท่าเดิม 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 6.27 แสดงความสัมพันธ์ของขนาด การผลิตกับวิธีการจำหน่ายเครื่องจักรส่วน

วิธีการ จำหน่าย	ขนาดการผลิต		เป็นแบบอุตสาหกรรม ครอบครัว		เป็นแบบอุตสาหกรรม ขนาดย่อม		เป็นแบบอุตสาหกรรม ขนาดใหญ่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำหน่ายในหมู่บ้าน	130	100.00	—	—	—	—	—	—	130	100.00
จัดตั้งอยู่ในเทศบาล	65	100.00	—	—	—	—	—	—	65	100.00
จำหน่ายปลีกในประเทศ	28	100.00	—	—	—	—	—	—	28	100.00
จำหน่ายส่งในประเทศ	9	75.00	3	25.00	—	—	—	—	12	100.00
ส่งจำหน่ายต่างประเทศ	—	—	10	66.67	5	33.33	—	—	15	100.00

จากตารางที่ 6.27 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครอบครัวมีความสัมพันธ์
กับวิธีการจำหน่ายในหมู่บ้านจำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 ขนาดการผลิตแบบ
อุตสาหกรรมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับวิธีการจำหน่ายให้เทศบาลจำนวน 65 ราย
คิดเป็นร้อยละ 100.00 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับวิธีการ
จำหน่ายปลีกในประเทศ จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 ขนาดการผลิตแบบ
อุตสาหกรรมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับวิธีการจำหน่ายส่งในประเทศ จำนวน 9 ราย คิด
เป็นร้อยละ 75.00 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับวิธีการจำหน่าย
ส่งในประเทศ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ขนาดการผลิตเป็นแบบอุตสาหกรรม
ขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับวิธีการจำหน่ายส่งต่างประเทศ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ
66.67 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีความสัมพันธ์กับวิธีการจำหน่ายส่งทาง
ประเทศ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 6.28 แสดงความสัมพันธ์ประเภทผลิตภัณฑ์กับแนวโน้มนำการส่งออกเครื่องจักร

แนวโน้มนำการส่งออก ประเภทผลิตภัณฑ์	เพิ่มขึ้น		ลดลง		เท่าเดิม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทภาชนะใช้สอย	18	64.29	8	28.57	2	7.14	28	100.00
ประเภทเครื่องตกแต่งและ ประดับบ้าน	14	63.64	6	27.27	2	9.09	22	100.00
เครื่องเรือน	3	60.00	1	20.00	1	20.00	5	100.00

จากตารางที่ 6.28 ประเภทผลิตภัณฑ์ภาชนะใช้สอยมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำการส่งออกที่เพิ่มขึ้น จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.29 ประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องตกแต่งและประดับบ้านมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 ประเภทผลิตภัณฑ์ภาชนะใช้สอย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำการส่งออกลดลง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.57 ประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องตกแต่งและประดับบ้านมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำการส่งออกลดลง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 ประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำการส่งออกลดลง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ประเภทผลิตภัณฑ์ภาชนะใช้สอยมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำการส่งออกเท่าเดิม จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14 ประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องตกแต่งและเครื่องประดับบ้านมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำการส่งออกเท่าเดิม จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ประเภทผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำการส่งออกเท่าเดิม 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 6.29 แสดงความสัมพันธ์ปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการจำหน่ายกับ
ปริมาณการส่งออก

ปริมาณการ ส่งออก ปัญหาอุปสรรค การจำหน่าย	มีปริมาณเพิ่มขึ้น		มีปริมาณลดลง		มีปริมาณเท่าเดิม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาทางด้านวิธีการ ส่งออก	10	66.67	5	33.33	—	—	15	100.00
ปัญหาผลิตภัณฑ์ราคาสูงขึ้น	28	73.68	7	18.42	3	7.9	38	100.00
ปัญหารูปแบบผลิตภัณฑ์ไม่ตรงกับความต้องการของตลาด	10	37.04	17	62.96	—	—	27	100.00
ปัญหาคุณภาพไม่ดี	8	32.00	17	68.00	—	—	25	100.00
ปัญหาการหาตลาดจำหน่ายไม่ได้	26.00	26.00	25	71.43	3	8.57	35	100.00
ปัญหาที่มีตลาดจำหน่ายแต่ขอผลิตภัณฑ์ไม่ได้	9	60.00	4	26.67	2	13.33	15	100.00
ปัญหาปริมาณการผลิตไม่แน่นอน	20	62.50	12	37.50	—	—	32	
ปัญหาค่าเงินลงทุน	13	64.28	10	35.72	—	—	23	

จากตารางที่ 6.29 ปัญหาอุปสรรคการจำหน่ายทางด้านวิธีการส่งออกมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 ปัญหาอุปสรรคผลิตภัณฑ์ราคาสูงขึ้นมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.68 ปัญหาอุปสรรครูปแบบผลิตภัณฑ์ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.04 ปัญหาอุปสรรคคุณภาพไม่ดียังมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.00 ปัญหาอุปสรรคการหาตลาดจำหน่ายไม่ได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 7 ราย

คิดเป็นร้อยละ 20.00 ปัญหาอุปสรรคมีตลาดจำหน่ายแต่หาซื้อผลิตภัณฑ์ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 ปัญหาอุปสรรคปริมาณการผลิตไม่แน่นอนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 ปัญหาอุปสรรคด้านเงินทุนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.20

ปัญหาอุปสรรคทางด้านการส่งออกมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกลดลง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ปัญหาอุปสรรคทางด้านผลิตภัณฑ์มีความสูงขึ้นมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกลดลง จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.42 ปัญหาอุปสรรครูปแบบผลิตภัณฑ์ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกลดลง จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.96 ปัญหาอุปสรรคคุณภาพไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกลดลง จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 ปัญหาอุปสรรคการตลาดจำหน่ายไม่ได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกลดลง จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.43 ปัญหาอุปสรรคมีตลาดจำหน่ายแต่ซื้อผลิตภัณฑ์ไม่ได้ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.67 ปัญหาอุปสรรคปริมาณการผลิตไม่แน่นอนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตลดลง จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 ปัญหาอุปสรรคทางด้านการเงินทุนมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกลดลง จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.72

ปัญหาอุปสรรคผลิตภัณฑ์ราคาสูงขึ้นมีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกเท่าเดิม จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.9 ปัญหาอุปสรรคการตลาดจำหน่ายไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออกลดลง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.57 ปัญหาอุปสรรคมีตลาดจำหน่ายแต่ซื้อผลิตภัณฑ์ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณการส่งออก จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.33

3. เกี่ยวกับการส่งเสริมจากภาครัฐบาลหรือภาคเอกชน

3.1 การได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐบาลหรือเอกชนของกลุ่มตัวอย่าง

- 3.2 หน่วยงานภาครัฐบาลที่ได้ให้ความช่วยเหลือแก่กลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ลักษณะของการส่งเสริมจากภาครัฐบาลที่ได้ให้การส่งเสริมแก่กลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 การส่งเสริมที่ได้รับจากภาครัฐบาลของกลุ่มตัวอย่าง
- 3.5 ปัญหาอุปสรรคในการส่งเสริมของหน่วยงานภาครัฐบาลของกลุ่มตัวอย่าง
- 3.6 ความต้องการได้รับการส่งเสริมของกลุ่มตัวอย่าง
- 3.7 สาเหตุที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาลของกลุ่มตัวอย่าง
- 3.8 เหตุที่ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดให้การส่งเสริมทางด้านการเกษตรกรรมไทย
- 3.9 ประเภทของความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐบาล
- 3.10 เหตุที่ไม่ต้องการได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาลของกลุ่มตัวอย่าง
- 3.11 ความสัมพันธ์ของขนาดการผลิตกับการได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล
- 3.12 ความสัมพันธ์หน่วยงานภาครัฐบาลกับกิจการที่เคยได้รับการส่งเสริม
- 3.13 ความสัมพันธ์สาเหตุที่กิจการยังไม่ได้รับการส่งเสริมกับความต้องการที่จะได้รับการส่งเสริม

ตารางที่ 6.30 แสดงจำนวนร้อยละของการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐบาลของกลุ่มตัวอย่าง

ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐบาลหรือเอกชน	จำนวน	ร้อยละ
เคยได้รับการส่งเสริม	195	78.00
ไม่เคยได้รับการส่งเสริม	55	22.00
รวม	250	100.00

ตารางที่ 6.30 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 ราย มีผู้ที่เคยได้รับการส่งเสริมช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐบาลหรือเอกชน จำนวน 195 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.00

และมีผู้ที่ยังไม่เคยได้รับการส่งเสริมช่วยเหลือจากภาครัฐบาลหรือเอกชน จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.00

ตารางที่ 6.31 แสดงจำนวนร้อยละของหน่วยงานภาครัฐบาลที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แก่กลุ่มตัวอย่าง

หน่วยงานภาครัฐบาลที่ได้ให้ความช่วยเหลือ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	115	46.00
กรมพาณิชย์สัมพันธ์	55	22.00
กรมการค้าต่างประเทศ	15	6.00
กรมพัฒนาชุมชน	45	18.00
อื่น ๆ	20	8.00
รวม	250	100.00

จากตารางที่ 6.31 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 ราย มีผู้ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐบาลโดยได้รับความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.00 ได้รับความช่วยเหลือจากกรมพาณิชย์สัมพันธ์ จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.00 ได้รับความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาชุมชน จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.00 ได้รับความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาชุมชน จำนวน 2 ราย และได้รับความช่วยเหลือจากกรมการค้าต่างประเทศ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.00

ตารางที่ 6.32 แสดงจำนวนร้อยละลักษณะของการส่งเสริมจากภาครัฐบาลที่ให้การส่งเสริมแก่กลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการส่งเสริมจากภาครัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานภาครัฐบาลติดต่อไปยังธุรกิจ	65	33.33
ธุรกิจติดต่อขอรับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล	130	66.67
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.32 กลุ่มตัวอย่าง 195 มีผู้แสดงความคิดเห็นถึงลักษณะ
การส่งเสริมจากภาครัฐบาลโดยธุรกิจศึกษาขอรับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล จำนวน
150 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.67 และหน่วยงานภาครัฐบาลติดต่อไปยังธุรกิจ จำนวน
65 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 6.33 แสดงจำนวนร้อยละ การส่งเสริมที่ได้รับจากภาครัฐบาลของกลุ่ม
ตัวอย่าง

การส่งเสริมที่ได้รับจากภาครัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการส่งเสริมทางด้านการฝึกอบรม	36	44.10
ได้รับการส่งเสริมทางด้านการสัมมนาทางวิชาการ	18	9.23
ได้รับการส่งเสริมทางด้านการเงิน	12	6.15
ได้รับการส่งเสริมทางด้านเทคนิคการผลิตและการออกแบบ ผลิตภัณฑ์	30	15.33
ได้รับการส่งเสริมทางด้านการตลาดและติดต่อลูกค้า	24	12.31
ได้รับการส่งเสริมเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร	15	7.70
ได้เข้าร่วมงานแสดงสินค้าหัตถกรรมในประเทศและต่างประเทศ	10	5.13
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.33 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย ได้รับการส่งเสริมจาก
ภาครัฐบาลทางด้าน การฝึกอบรม จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.10 ได้รับการส่งเสริม
ทางด้านเทคนิคการผลิตและการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ
15.33 ได้รับการส่งเสริมทางด้านการตลาดและติดต่อลูกค้า จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อย
ละ 12.31 ได้รับการส่งเสริมทางด้านการสัมมนาทางวิชาการ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ
9.23 ได้รับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.7 ได้รับการ
ส่งเสริมทางด้านการเงินจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.15 และได้เข้าร่วมงาน
แสดงสินค้าหัตถกรรมในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.13

ตารางที่ 6.34 แสดงจำนวนร้อยละปัญหาอุปสรรคในการส่งเสริมจากหน่วยงาน
ภาครัฐบาลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาอุปสรรคในการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
การส่งเสริมของหน่วยงานภาครัฐบาลที่ดำเนินการอยู่แล้วไม่มีปัญหา	8	4.11
ปัญหาการส่งเสริมทำได้ไม่ทั่วถึง	75	38.45
ปัญหาความล่าช้าในการบริหารงาน	48	24.62
ปัญหาขงยากในการขอรับการส่งเสริม	37	18.97
ปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์ใหญ่ใ้รับการส่งเสริมทราบ	17	8.72
ไม่แสดงความกึกเห็น	10	5.13
รวม	195	100.00

จากตารางที่ 6.34 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 195 ราย ปัญหาอุปสรรคในการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐบาลในการส่งเสริมทำได้ไม่ทั่วถึง จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.45 ปัญหาความล่าช้าในการบริหารงาน จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.62 ปัญหาความยุ่งยากในการขอรับการส่งเสริม จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.97 ปัญหาการขาดการประชาสัมพันธ์ใหญ่ใ้รับการส่งเสริมทราบ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.72 ไม่แสดงความกึกเห็นจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.13 การส่งเสริมของหน่วยงานภาครัฐบาลที่ดำเนินการอยู่แล้วไม่มีปัญหา จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.11

ตารางที่ 6.35 แสดงจำนวนร้อยละความร้องการใ้รับการส่งเสริมของกลุ่มตัวอย่าง

ความตองการใ้รับการส่งเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ตองการใ้รับการส่งเสริม	43	78.18
ไม่ตองการใ้รับการส่งเสริม	12	21.82
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.35 กลุ่มตัวอย่าง 55 ราย ยังไม่เคยได้รับการส่งเสริม จากภาครัฐบาลและต้องการได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล จำนวน 43 ราย คิดเป็น ร้อยละ 78.18 ไม่ต้องการได้รับการส่งเสริม จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.82

ตารางที่ 6.56 แสดงจำนวนร้อยละสาเหตุที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมจากภาค รัฐบาลของกลุ่มตัวอย่าง

สาเหตุที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
กิจการไม่อยู่ในรายชื่อที่ได้รับการส่งเสริม	5	9.09
หน่วยงานภาครัฐบาลไม่มีแผนงานที่จะให้บริการ เรื่องที่ขอรับบริการ	5	9.09
หน่วยงานภาครัฐบาลไม่มีอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ เพียงพอหรือไม่ถึงงบประมาณ	10	18.18
ยังไม่เคยไปขอรับการส่งเสริม	20	36.36
ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดให้การส่งเสริม	15	27.27
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.36 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 55 ราย ที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล สาเหตุมาจากยังไม่เคยไปขอรับการส่งเสริม จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.36 หน่วยงานภาครัฐบาลไม่มีอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่เพียงพอหรือไม่ถึงงบประมาณ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 หน่วยงานภาครัฐบาลไม่มีแผนงานที่จะให้บริการ เรื่องที่ขอรับบริการ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 และกิจการที่ไม่อยู่ในรายชื่อที่ได้รับการส่งเสริม จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ไม่ว่ามีหน่วยงานใดให้การส่งเสริม จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27

ตารางที่ 6.37 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดให้การส่งเสริม

เหตุที่ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดให้การส่งเสริม ทางด้านการเกษตรเนื่องจาก	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ห่างไกล	10	18.18
การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐบาล ไม่ทั่วถึง	18	32.73
ไม่ได้ติดตามข่าวสาร	27	49.09
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.37 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 ราย ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดให้การส่งเสริมทางด้านการเกษตรเนื่องจากไม่ได้ติดตามข่าวสาร จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.09 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐบาลไม่ทั่วถึง จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73 และไม่ทราบว่าหน่วยงานใดให้การส่งเสริมทางด้านการเกษตรเนื่องจากอยู่ห่างไกล จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18

ตารางที่ 6.38 แสดงจำนวนร้อยละประเภทของความต่องการได้รับการช่วยเหลือของกลุ่มตัวอย่าง

ความต่องการได้รับความช่วยเหลือกรณียังไม่ได้รับความช่วยเหลือ	จำนวน	ร้อยละ
การฝึกอบรมทางเทคนิคการผลิตและการออกแบบ	40	25.00
การสัมมนาทางวิชาการ	15	9.37
การช่วยเหลือทางการเงิน	17	10.63
การช่วยเหลือทางด้านวัตถุดิบ	18	11.25
การส่งเสริมทางการตลาด คัดต่อลูกค้า	45	28.13
การส่งเสริมทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร	15	9.37
การร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	10	6.25
รวม	160	100.00

จากตารางที่ 6.38 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 160 ราย มีความต้องการได้รับความช่วยเหลือกรณียังไม่ได้รับความช่วยเหลือ ในด้านการส่งเสริมทางการตลาด คิดคอบุคลากร จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.13 ความต้องการในด้านการฝึกอบรมทางเทคนิคการผลิตและการออกแบบ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ความต้องการช่วยเหลือทางด้านการเงิน จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.25 ความต้องการช่วยเหลือทางด้านการเงิน จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.63 ความต้องการศึกษาทางวิชา จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.37 ความต้องการส่งเสริมทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.37 ความต้องการร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25

ตารางที่ 6.39 แสดงจำนวนร้อยละสาเหตุที่ไม่ต้องการได้รับความช่วยเหลือของกลุ่มตัวอย่าง

สาเหตุที่ไม่ต้องการได้รับความช่วยเหลือ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการมีขนาดใหญ่มีเงินทุนเพียงพอที่ช่วยตนเองได้	2	3.64
การติดต่อขอรับการส่งเสริมมีความยุ่งยาก	45	28.13
ได้รับการช่วยเหลือจากภาคเอกชนเพียงพอแล้ว	3	5.46
มีความเห็นว่าไม่มีความจำเป็นเพราะสามารถดำเนินการได้	5	9.09
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 6.39 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 55 ราย ที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือมีความเห็นว่าไม่ต้องการได้รับความช่วยเหลือเพราะการติดต่อขอรับการส่งเสริมมีความยุ่งยาก จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.81 มีความเห็นว่าไม่มีความจำเป็นเพราะสามารถดำเนินการได้ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ได้รับความช่วยเหลือจากภาคเอกชนเพียงพอแล้ว จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.46 และกิจการมีขนาดใหญ่มีเงินทุนเพียงพอที่ช่วยตนเองได้ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.64

ตารางที่ 6.40 แสดงความสัมพันธ์ของขนาดการผลิตกับการได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล

ขนาด การผลิต	การได้รับการส่งเสริม จากภาครัฐบาล		ไม่เคยได้รับการ ส่งเสริม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นแบบอุตสาหกรรมในครอบครัว	115	76.67	35	23.33	150	100.00
เป็นแบบอุตสาหกรรมในครอบครัว	15	37.50	25	62.50	40	100.00
เป็นแบบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	2	40.00	3	60.00	5	100.00

จากตารางที่ 6.40 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเคยได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.67 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการไม่เคยได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.33 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับการเคยได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 ขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับการไม่เคยได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.5 ขนาดการผลิตเป็นแบบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับการเคยได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 ขนาดการผลิตเป็นแบบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับการไม่เคยได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาลเป็นจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตารางที่ 6.41 แสดงความสัมพันธ์หน่วยงานภาครัฐบาลกับกิจการที่เอื้อได้รับการส่งเสริม

หน่วยงานภาครัฐ บาล กิจการที่เอื้อ รับการส่งเสริม	กรมส่งเสริม อุตสาหกรรม		กรมพาณิชย์ สัมพันธ์		กรมการค้า ต่างประเทศ		กรมพัฒนา ชุมชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เอื้อได้รับการส่งเสริมทางด้าน การบริการ	80	93.02	—	—	—	—	6	6.08	86	100.00
เอื้อได้รับการส่งเสริมด้าน วิชาการ	10	55.56	8	44.44	—	—	—	—	18	100.00
เอื้อได้รับการส่งเสริมทาง การเงิน	8	66.67	—	—	—	—	4	33.33	12	100.00
เอื้อได้รับการส่งเสริมทาง ด้านเทคนิค	30	100.00	—	—	—	—	—	—	30	100.00
เอื้อได้รับการส่งเสริมทาง การตลาด	7	29.17	10	41.67	3	12.5	4	16.66	24	100.00
เอื้อได้รับการส่งเสริมแบบ บูรณาการ	5	33.33	7	46.67	3	20.00	—	—	15	100.00
เอื้อเข้าร่วมงานแสดง สินค้านานาชาติ	3	30.00	5	50.00	—	—	2	20.00	10	100.00

หน่วยงานภาครัฐบาล กรมพัฒนาชุมชน มีความสัมพันธ์กับการเคย
ให้การส่งเสริมทางด้านการฝึกอบรมจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.08 กรม
พัฒนาชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเคยให้การส่งเสริมทางด้านการเงิน จำนวน 4
ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 กรมพัฒนาชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเคยให้การส่งเสริม
ทางการตลาดและติดต่อลูกค้า จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.66 กรม
พัฒนาชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเคยให้การส่งเสริมเข้าร่วมงานแสดงสินค้าหัตถกรรม
ในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 6.42 แสดงความสัมพันธ์สาเหตุที่กิจการยังไม่ได้รับการส่งเสริม
กับความต่องการที่จะได้รับการส่งเสริม

สาเหตุที่กิจการ ยังไม่ได้รับการ ส่งเสริม	ความต่องการที่จะได้ รับการส่งเสริม		ต้องการได้รับ การส่งเสริม		ไม่ต่องการได้รับ การส่งเสริม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการไม่อยู่ในข่ายที่ได้รับการส่งเสริม	3	60.00	2	40.00	5		100.00	
หน่วยงานภาครัฐบาลไม่มีแผนงาน ที่จะให้บริการ เรื่องที่ขอรับบริการ	2	40.00	3	60.00	5		100.00	
หน่วยงานภาครัฐบาลไม่มีอัตราค่าตั้ง เจ้าหน้าที่เพียงพอหรือไม่มีงบประมาณ เพียงพอ	6	60.00	4	40.00	10		100.00	
ยังไม่เคยไปติดต่อขอรับการส่งเสริม	14	70.00	6	30.00	20		100.00	
ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดที่ให้การ ส่งเสริม	12	80.00	3	20.00	15		100.00	

จากตารางที่ 6.42 กิจกรรมยังไม่ได้รับการส่งเสริมเนื่องจากไม่อยู่ในข่ายที่ได้รับการส่งเสริมมีความสัมพันธ์กับความต้องการที่จะได้รับการส่งเสริม จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 และมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่ไม่ต้องการได้รับการส่งเสริม จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00

กิจกรรมยังไม่ได้รับการส่งเสริมเนื่องจากหน่วยงานภาครัฐบาลไม่มีแผนงานที่ให้บริการ เรื่องที่ขอรับบริการมีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับการส่งเสริม จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 และมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่ไม่ต้องการได้รับความช่วยเหลือ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00

กิจกรรมยังไม่ได้รับการส่งเสริมเนื่องจากหน่วยงานภาครัฐบาลไม่ยึดติดกำลังเจ้าหน้าที่เพียงพอหรือไม่เพียงพอประมาณเพียงพอ มีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับการส่งเสริมจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 และมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่ไม่ต้องการได้รับการส่งเสริม จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00

กิจกรรมที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมเนื่องจากยังไม่เคยไปติดต่อขอรับการส่งเสริมมีความสัมพันธ์กับความต้องการที่จะได้รับการส่งเสริม จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.00 และมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่ไม่ต้องการได้รับความช่วยเหลือ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00

กิจกรรมที่ยังไม่เคยได้รับการส่งเสริมเนื่องจากไม่ทราบว่ามีส่วนหน่วยงานใดที่ให้การส่งเสริมมีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับการส่งเสริม จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่ไม่ต้องการได้รับการส่งเสริม จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 250 ชุด ปรากฏผลดังนี้

ความสามารถในการผลิตเครื่องจักรกลส่วนใหญ่จะได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษซึ่งมีอัตราการร้อยละ 66.67 และมีขนาดการผลิตแบบจุลสาทรกรรมใน

ครอบครัวจำนวนมากที่สุดมีอัตราการร้อยละ 76.9 ปีศาจที่ผลการผลิตเครื่องจักรงาน
เป็นอาชีพของมีจำนวนมากอัตราการร้อยละ 48.71 ของตัวอย่าง กรรมวิธีการผลิต
ส่วนใหญ่ เป็นแบบเก่าที่ทำงานแก่ครั้ง โบราณมีอัตราการร้อยละ 61.54 ปริมาณการ
ผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่างเป็นส่วนใหญ่ในอัตราการร้อยละ 58.97

ปัญหาอุปสรรคในการผลิตเครื่องจักรงานมีหลายกรณี เช่น ปัญหาทางด้าน
เทคนิคการผลิต ปัญหาทางด้าน การออกแบบผลิตภัณฑ์ ปัญหาต้นทุนการผลิตสูงเกินไป
ปัญหาการขาดแคลนเงินทุน ปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสามารถหาได้โดยไม่ต้องซื้อ และซื้อจากท้องถิ่น
นั้นหรือจากท้องถิ่นอื่น รวมทั้งมีผู้ทำวัตถุดิบมาจ้างให้ผลิต ปริมาณวัตถุดิบที่ได้อยู่ใน
ปัจจุบันมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการถึงอัตราการร้อยละ 69.23 และราคากำวัตถุดิบ
ที่ใช้ในการผลิตเครื่องจักรงานมีราคาเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงถึง 87.18

ความเข้มข้นของขนาดการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครอบครัวกับปริมาณ
การผลิตที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาว่าง มีอัตราการความเข้มข้นสูงถึง 95.04

การจำหน่ายเครื่องจักรงานจำหน่ายใกล้ตัวทั้งมีอัตราการร้อยละ 72.73
และวิธีการจำหน่ายส่วนใหญ่ จะจำหน่ายในหมู่บ้าน มีอัตราการร้อยละ 52.00 รายได้
จากการจำหน่ายเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่แล้วเป็นส่วนใหญ่มีอัตราการร้อยละ 69.10 และ
มีความเห็นว่าปริมาณการจำหน่ายเพิ่มขึ้นในอัตราการร้อยละ 76.36 และได้ให้ความเห็นว่า
ประเภทผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายไปมากที่สุดคือ ภาระอะไรสบาย มีผู้แสดงความคิดเห็นอัตรา
ร้อยละ 50.90 ประเภทที่ตั้งขึ้นโดยแก่ประเทศสหรัฐอเมริกา ตลาดรวมยุโรปและ
เอเชีย แนวโน้มการส่งออกมีผู้ให้ความเห็นว่าเพิ่มขึ้น อัตราการร้อยละ 63.64 ของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาอุปสรรคในการจำหน่ายเครื่องจักรงานมีหลายกรณี เช่น ปัญหาวิธี
การส่งออกเพิ่มขึ้น ราคาสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว แบบของผลิตภัณฑ์ไม่ตรงกับ
ความต้องการของตลาด คู่แข่งไม่มี ไม่สามารถหาตลาดจำหน่ายได้ สามารถ
หาตลาดจำหน่ายให้แก่ครัวเรือนผลิตภัณฑ์ไม่มี มีปริมาณการผลิตไม่แน่นอน ปัญหาขาดแคลน
เงินทุน

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 250 ราย มีจำนวน 195 รายที่ได้รับการช่วยเหลือส่งเสริมจากภาครัฐบาล จะเห็นได้ว่าภาครัฐบาลมีส่วนส่งเสริมการฝึก และจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมไทยมากขึ้น โดยมีหน่วยงานที่ได้ให้การส่งเสริมที่สำคัญ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ให้ความช่วยเหลือถึงร้อยละ 46.00 ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการช่วยเหลือ นอกจากนี้ได้แก่ กรมพาณิชย์ กรมการค้าต่างประเทศ กรมพัฒนาชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ ลักษณะการส่งเสริมส่วนใหญ่จะเป็นการส่งเสริมจากรัฐบาลมีอัตราร้อยละ 66.67 ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการช่วยเหลือ

การส่งเสริมที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากภาครัฐบาล ได้แก่ การส่งเสริมทางด้านแรงงานฝึกอบรมเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมทางด้านเทคนิค การฝึกและการออกแบบผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมทางด้านการศึกษาและการศึกษาต่อ ลูกคา การส่งเสริมทางด้านการศึกษาทางวิชาการ การส่งเสริมเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การส่งเสริมทางการเงิน และการส่งเสริมเข้าร่วมงานแสดงสินค้า หัตถกรรมในประเทศและต่างประเทศ

ปัญหาและอุปสรรคจากการส่งเสริมของภาครัฐบาล ได้แก่ ปัญหาการส่งเสริมทำได้ไม่ทั่วถึงเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ปัญหาความล่าช้าในด้านการบริหารงาน ปัญหาในด้านการขอรับการส่งเสริม ปัญหาจากการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมตามไม่แสดงความสารถเห็น และการส่งเสริมของหน่วยงานภาครัฐบาลที่ดำเนินการอยู่คนเดียว

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการส่งเสริม จำนวน 55 รายมีความต้องการได้รับการส่งเสริม มีจำนวน 12 ราย คือเป็นร้อยละ 78.18 ไม่ต้องการได้รับการส่งเสริมจำนวน 43 ราย ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สาเหตุที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล เนื่องจากกิจการไม่อยู่ในข่ายที่ได้รับการส่งเสริม หน่วยงานภาครัฐบาลไม่มีแผนงานที่จะให้บริการ เรื่องที่รับบริการ หน่วยงานภาครัฐบาลไม่ได้มีการกำหนดเจ้าหน้าที่เพียงพอดังหรือไม่มีงบประมาณ ยังไม่เคยไปขอรับการส่งเสริม ไม่ทราบว่ามีหน่วยงานใดให้การส่งเสริม เป็นต้น

มีผู้ไม่ต้องการได้รับความช่วยเหลือเนื่องจากการติดข้อขอรับการช่วยเหลือมีความยุ่งยาก มีความไม่มีความจำเป็นเพราะสามารถดำเนินการได้ ได้รับความช่วยเหลือจากภาคเอกชนเสียแล้ว และกิจการมีขนาดใหญ่มีเงินทุนเพียงพอที่ช่วยตนเองได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย